РІК 1923. Жовтень, Падолист, Грудень. Ч. IV.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

До Всеч. Духовенства в справі святковання 300 л. ювілею бл. смерти Св. Свщмуч. Йосафата Архієпископа Полоцького.

До сего числа Епарх. Відомостий долучається спільне послання нашого Епископату з нагоди 300 л. ювілею бл. смерти св. Свщмуч. Йосафата і окремо інструкцію для душпастирів і катехитів яко директиву, як в часі ювілею поступати належить.

Великий сей ювілей тревати буде від неділі по св. Димитрі сего року (бо в неділю по св. Димитрі дня 2. падолиста церк. кал. 1623. р. мала місце Мученича смерть св. Йосафата), аж до дня 8. січня по церк. календареви р. 1925. Головними святами в сім часі ювілейнім будуть: Неділя по св. Димитрі цего року яко початок ювілею, відтак празник Св. Верх. Ап. Петра і Павла, неділя по св. Димитрі в будучім (1924) році і день закінчення ювілею.

Всіх Всеч. Отців Душпастирів і Катехитів зобовязуємо відчитати ціле згадане спільне послання вірним в кількох по собі наступаючих неділях згл. празниках ділячи його на части і пояснюючи дотичну часть в окремо на сей день приготованих проповідях згл. ексортах.

Впр. і Всеч. ОО. Декани обовязані подбати о чим скорше основання деканальних Комітетів, наглянути основання комітетів парохіяльних в парохіях свого деканату і зачати і вести в них роботу. Крім сего заряджуємо і

зобовязуємо отсим усіх Всеч. ОО. Душпастирів відправити (по думці спільного послання) в неділю по Св. Димитрі, як в перший день ювілею, торжественну Службу Божу — і в загалі обійти як найторжественнійше сей перший день ювілею. У всіх катедральних храмах нашої провінції відправляться в той день торжественні Архієрейські Служби Божі.

Кладу на серце усіх Всеч. Отців, щоби щиро заняли ся працями, про які говорить ся в інструкції. В особенности поручаю старанне випрацьовування і виголошування своїх проповідий і працю в комітетах. Старайтеся, дорогі Отці, гуртувати довкола себе як найбільше число душ готових до апостоловання в напрямі скріплення католицького духа в нашім народі.

Нехай Св. Свщмуч. Йосафат упросить всім Впр. і Всеч. Отцям обильне Боже благословенство на сю ювілейну працю, по котрій ми всі Епископи підписані на спільнім посланню сподіємо ся рішучого зросту релігійного життя у наших вірних.

Мир з Вами! **† ЙОСАФАТ Епп.**

Зарядження Свят. Отця в справі уділювання науки релігії.

Свят. Отець Папа Пій XI. видав слідуючий лист до цілого католицького світа:

„Коли Ми вперве звернули ся Енциклікою до католицького світа, згадали Ми про один середник на всі нещастя під якими стогне людство, а саме — що Миру Христового належить шукати в царстві Христовім; рівночасно зазначили Ми, що царство Христове на землі може утревалити лишень Церква своєю працею і стараннєм над вихованнєм людий. Це осягне Церква в першій мірі тоді, коли буде дбати о науку релігії для дітий і дорослих по своїм зарядженням і постановам. Ізза цего Наш попередник, невіджалуваної памяти Венедикт XV., письмом зверненим до св. Згромадження Собору запитав Настоятелів Церквей в Італії, чи придержують ся вони тих всіх приписів, що відносять ся до навчання релігії; на цей запит відповіли вони, що в міру сил старають ся пильно все те робити.

Це переняли Ми радо як Нашу спадщину і рішили докінчити, що той так дуже дбайливий Папа так влучно зачав. Щоби однак благородну силу цего почину розтягнути на всі народи, будемо щиро старати ся думки і діла людий доброї волі спрямувати до спільної цілі, яка так тісно звязана зі спасеннєм всіх людий, а особенно будемо старати ся підпомагати і скріпляти працю і старання душпастирів цілого світа в цій найважнійшій справі. Ізза цего установили Ми в Нашій Столиці окремий уряд, щоби посредством його могли Ми як найкрасше і найуспішнійше огорнути як найбільшою печаливостю і дбайливостю цю так велику для цілої католицької Церкви справу.

В тій цілі з власної понуки і з покликом на повноту Нашої Апостольської власти установляємо осібний уряд при св. Згромадженню Собору і цею Енциклікою проголошуємо його отвореннє. За помічю цего Уряду буде Апостольська Столиця зберігати послух на цілій землі для своїх заряджень в справі навчання католицької віри між всіми народами. Завданням цего Уряду буде управляти і помагати цілій катихитичній акції в католицькій Церкві.

Що правда, єсьмо переконані, що спасених успіхів цего почину належить головно тоді надіяти ся, коли разом з Нами вміло трудитись начнуть Епископи і проче духовенство як також світські люде доброї волі, як це звичайно бувало досі і в що тепер не сумніваємося; для того просимо всі брацтва і згромадження католицькі обох полів, щоби вони в своїх парохіях ходили на катихитичні проповіди і служили помічю парохіяльному духовенству; в цей спосіб будуть вони могли як найкрасше прислужити ся Церкві і то в справі, яка для католика є найсвятійша і найбільше потрібна.

Ще усильнійше просимо Богови посвячені мужеські і жіночі монаші чини, щоби вони не лишень підпомагали дієцизальних Епископів в цім зглядї, але старали ся також, щоби питомці їх заведень були постепенно як найосновнійше і найповнійше обучувані в катихизмі і то так, щоби вони присвоїли собі христіянську науку понад звичайний уровень, так щоби могли боронити її перед звичайними закидами, та могли сю віру другим подавати.

Найбільше однак бажаємо собі, щоби в цих осідках монаших чинів які віддають ся вихованю молоді, отворено

під проводом і покровом Епископів школи з відповідним науковим пляном для вибраних одиниць одного і другого пола, котрих належить так повести, щоби вони по зложеню іспиту могли одержати свідоцтво як вповні здібні на учителів Християнської науки, історії біблійної і історії Церкви. Длятого нехай настоятелі чинів виберуть з поміж своїх членів таких учеників, які хотілиби вчити ся в такій школі, як також учителів які моглиби учити хлопців і дівчат християнської віри.

Нехай Епископи пильно наглядають науку релігії у всіх школах; нехай здають що третий рік точний звіт до св. Згромадження Собору із праці в сім згляді і вислідів цеї праці, головно що до шкіл висших і колєгій, о яких була мова. Надіємо ся, що в цей спосіб щасливо усуне ся брак знання Христової віри, ся велика пляма католицьких народів, як також поверне ся багато спрагнених душ до жерела істини і благодати, до жерела **„води текущія в живот вічний“**.

А це, що Ми цею Енциклікою постановили, має на завсігди мати своє значіннє і силу, так що всі противні зарядження перестають обовязувати.

Дано в Римі у св. Петра дня 29. червня в Празник Верховних Апостолів в 1923 р. а в другім році Нашого Первосвященства.

ПАПА ПІЙ XI.

Ч. 5838. — В справі іспитів з доґматики, моральної і канонічного права.

Еп. Ординаріят повідомляє Всеч. Отців, які були покликані до іспитів з доґматики, моральної і церковного права, а з яких небудь оправданих причин не могли явитись, що можуть приступити до згаданих іспитів поза речинцем у П. Т. ОО. Професорів дотичних предметів найдальше до кінця сего календ. року.

Про свій намір мають вони повідомити П. Т. Професора даного предмету і вивідатись через когось, в якім дни і в яку пору будуть могли бути питані.

Рівночасно звертаєся увагу згаданих Всч. Отців, що Еп. Ординаріят не допустить їх до іспиту конкурсового, доки не зложать іспитів з наведених предметів.

Ч. 5839. — В справі канцелярийних такс.

Тому що в теперішньому часі з причини безнастанного спадку валюти неможливою річю є установити якісь сталі такси канцеляріційні, Еп. Ординаріят повідомляє отсим Всч. ОО. Душпастирів, що при кождім проханню з осібна буде установляти таксу відповідальну в приближенню вартости передвоєнних такс. Такси сі будуть зазначені на кождоразовім рішенню і треба їх буде оплачувати відворотною почтою. Тепер числити буде одну корону около 100.000 Мп.

Страти які би наступили через евентуальну проволоку оплати такс, будуть мусіли петенти вирівнати.

Ч. 516/орд. — Конкурс на посаду соборного крилошанина.

При перемиській катедральній Капітулі є необсаджена одна посада соборного крилошанина. Отсим розписуєть ся поновно конкурс на цю посаду до дня 31. грудня 1923 р. Священники безженні або вдівці, що схотілиби о цю посаду старати ся, мають по порозумінню з Преосв. Епископом Ординарієм предложити Йому лично відносні подання з потрібними залучниками.

Ч. 4406. — В справі вношення подань о звільненнє від іспиту конкурсового і предкладання свідоств зі зложеного іспиту конкурсового згл. звільнення від него разом з проханнєм.

Поновно пригадуєть Всеч. Отцям розпорядок Львівського пров. Синоду з р. 1891 (Додаток XXXVII. т. XXXI), силою котрого о звільненнє від іспиту конкурсового о душпастирські бенефіції можуть старати ся лишень ті священники, що мають до цего вимагані дані. Проханнє о таке звільненнє належить вносити через дотичний Уряд деканальний найменше на один місяць перед конкурсовим речинцем.

Рівночасно заряджуємо, що на будуче при кождім поданю о парохії разом з проханнєм належить предкладати і свідоство з іспиту конкурсового згл. легалізований відпис, згл. грамоту звільнення від іспиту. Подань, які не будуть відповідати цим приписам, Еп. Консисторія не буде

брати під розвагу, але не полагоджені зложить до актів. Тому в інтересі кождого Всеч. Отця, який старати ся буде о парохії є, щоби вже наперед постарав ся о всі потрібні залучники для евентуального предложення їх разом з поданнєм.

Ч. 5017. — Заміна парохії.

Всеч. о. Лев Левицький, парох в Яворові, просить Еп. Консисторію о оголошенє в Епархіяльних Відомостях, що хоче міняти ся за иншу парохію. Рефлєктуючим ОО. звертає ся увагу, що в Язорові суть дві ґімназії і два семинарі учительські та народні школи.

Ч. 3001. — В справі побирання відсотків від капіталів.

Руська Щадниця в Перемишлі просить Всеч. ОО. здержатись з підниманнєм відсотків від фондацій аж до усталеня квестії валютової, щоби не наражати ся на непотрібні почтові кошти, які перевисшають належні відсотки.

Ч. 941/с. — В справі військових подруж.

В справі видаваня позволень на подружа через військові власти надіслала тут Курія Епископська Військ польских при Міністерстві справ військових рескрипт з 30/5 1923 Ч. 4253 слідуючого змісту:

В слід розпорядку Міністерства справ військових Департамент X. Ч. дн. 1007/поб. з 22/3 1922 поз. 265 оголошеного в Дн. Розп. Військ. Ч. 17/1922 поз. 265 позволенєм на заключенє подружої звязи мають виказати ся перед духовними і цивільними властями лиш сі рядові, що чинно служать в війську або належать до запасу с. є такі, що при перегляді узнані зістали за спосібних до служби, однак по причині заповненя контінґенту не могли бути покликані до чинної служби (арт. 7 і 8 тимчасового закона о загальнім обовязку військової служби).

Рядові резерви і загального ополченя всіх річників, як також пописові перед військово лікарським переглядом с. є перед побором, не потрібують на заключенє подружої звязи позволеня від військових властий«.

Повисший рескрипт подає ся до відома Всеч. Священства.

Ч. 5827. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 31 грудня 1923 виставляються на конкурс слідуючі опорожнені парохії:

Деканат *Балигородський*: 1. Горянка, 2. Рябе.

„ *Бірчанський*: 1. Грозьова.

„ *Буківський*: 1. Пулави.

„ *Горлицький*: 1. Виссова, 2. Гладишів, 3. Долини, 4. Ждиня, 5. Криве, 6. Ліщини, 7. Мацина, 8. Новиця, 9. Рихвалд, 10. Смерековець.

Деканат *Динівський*: 1. Павлокома.

„ *Дрогобицький*: 1. Лішня.

„ *Дуклянський*: 1. Гирова, 2. Поляни, 3. Радоцина, 4. Розстайне, 5. Чорне.

Деканат *Жукотинський*: 1. Галівка.

„ *Комарнянський*: 1. Поріче Ґрунт.

„ *Коросняньський*: 1. Чорноріки.

„ *Куликівський*: 1. Нагірці.

„ *Ліський*: 1. Ліщовате.

„ *Лупківський*: 1. Воля мігова, 2. Явірник.

„ *Любачівський*: 1. Милків, 2. Синявка.

„ *Лютовиський*: 1. Береги гірні, 2. Хміль, 3. Царинське.

„ *Медицький*: 1. Барич.

„ *Мушинський*: 1. Войкова, 2. Лелюхів, 3. Ростока велика, 4. Поворозник, 5. Явірки.

Деканат *Немирівський*: 1. Немирів.

„ *Нижанківський*: 1. Германовичі.

„ *Підбужський*: 1. Свидник, 2. Сприня.

„ *Порохницький*: 1. Крамарівка.

„ *Равський*: 1. Белзець, 2. Тенетиска.

„ *Риманівський*: 1. Поляни суровичні, 2. Синява, 3. Ясель.

„ *Рудецький*: 1. Михалевичі.

„ *Сінявський*: 1. Майдан.

„ *Старосамбірський*: 1. Лінина мала, 2. Лопушанка хомина.

Деканат *Тіснянський*: 1. Криве ад Тісна, 2. Лопінка, 3. Терка, 4. Яворець.

Деканат *Турчанський*: 1. Дзвиняч гор., 2. Лосинець, 3. Турочки нижні.

Деканат *Устріцький*: 1. Лобозів.

„ *Чесанівський*: 1. Крупець, 2. Плазів.

Прошення внесені не по формі і не заосмотрені потрібними

залучниками, а особливо без свідоства з конкурсового іспиту, як і ті котрі би вплинули по дни 31 грудня 1923, будуть уважані яко безпредметові.

Примічається, що всі Всеч. ОО. що одержать презенту на таку парохію, що крім матерної церкви має ще одну або більше дочерних, будуть обовязані в кождім часі, на жадання перемиського Еписк. Ординаріяту згодитися на евентуальне відлучення дочерних церков разом з ґрунтами.

При тім Еписк. Ординаріят повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о приняття в спис на висше згадані парохії, що доходи з парохіяльних нафтових теренів, які вже істнують, зглядно які в будучности повстануть в висше вичислених парохіях, Есиск. Ординаріят застерігає отсим на цілі епархіяльні.

Перед інституцією на отриману парохію, кождий з Всеч. Отців підпише відповідну деклярацію.

Ч. 58/10. — В справі оплати на семинар.

Пригадуючи Всеч. Духовенству на тутешне розпорядження Ч. 312/орд. (Еп. Від. Ч. III.) в справі оплати на удержаннє Дух. семинарії, Еп. Ординаріят просить і взиває поновно до чимскоршого складання цих датків.

В справі оплати за IV. число Еп. Відомостий, Пастирський Лист і інструкцію.

Всеч. ОО. Душпастирі зволять кождий негайно прислати до Еп. Консисторії суму 200.000 Мкп. зі скарбон церковних на покриттє коштів друку IV. числа Еп. Відомостий, залученого Пастирського Листа і інструкції. О евентуальну надвишку на покриття недобору, попросимо пізнійше.

Ч. 4521. — В справі науки релігії в школах.

Звіти ординаріятських відпоручників для нагляду науки релігії за минувший шкільний рік відкривають велику недостачу у душпастирській діяльности нашого епархіяльного клира, яка у своїх наслідках мусить принести для справи нашої Церкви необчислимі шкоди. Треба з жалем ствердити, що значне число священиків разячо занедбує, або лиш дуже неправильно уділює науку релігії в школі.

Знамя св. Креста, яке доси без перешкоди украшує салі наших шкіл і бодай на вні надає їм релігійну ціху, не дає спокою ворогам Церкви і вони не жахають ся пе-

ред ніякими середниками, щоби разом з усуненнєм сього св. знамени викинути релігію зі шкіл і з молоденьких діточих сердець. Ся вічна борба власти тьми о Бога в души дитини кипить тепер з більшою заїлостю чим ще до недавна. Злочинна робота ворогів Христа бачить у відносинах післявоєнного часу, часу загального упадку віри і недостачі християнського життя чесноти, пригожий ґрунт для свого гадючого посіву.

Протиділати успішно отсим змаганням невірства се вельми почетне, незвичайно важне і повне відвічальности завданнє. Укріпляти у серцях молодого покоління Бога, Його правду і закон, а вслід за сим внести духа Христа до школи і через неї у цілу суспільність, се важкий, строгий, невідкличний обовязок душпастиря.

Душпастир, котрий провинено занедбує сей обовязок, чи не йде він, мимо своєї волі, на руку ворогам Церкви, що бажають усунути релігію зі школи? З його вини фактично нема Христа у школах його парохії, діти ростуть там без науки релігії! І яке буде у пізнійшому віці релігійне життє таких дітий, що за весь час шкільної науки не бачили священика і не чули з його уст святих правд християнської віри і моралі? Як легко можуть вони стати зрадниками Христа і ворогами Церкви! І як дуже треба побоюватися о спасеннє їх душ і то з вини недбалого душпастиря!

Хто з нас, Всечесні Отці, яких першим завданнєм і змістом життя є будувати Боже царство на землі, які маємо здати строгий звіт з нашої душпастирської праці перед справедливим Богом, мігби знести страшну гадку, що він, хоча би й мимовільно, але все таки провинено, занедбує святу справу Церкви, або що він з пожертвованнєм усіх сил, мимо навіть найнеприятливійших обставин і трудностий не протиділає успішно замахам на святощі дитячого серця повіреної йому християнської молодіжи? Від праці для освячення безсмертних душ дітий, яких так любив Христос Спаситель, не сміємо ніколи і під ніяким позором відтягатися! Не сміє тут бути ніякої перешкоди, нема тут ніякого виправдання! Треба все відсунути на бік, треба розумно й передбачуючо уладити свої другі не менше важні заняття, щоби у свій час бути в школі.

Взиває ся проте з усею рішучістю Всеч. Отців і зобо-

вязуєся всіх у совісти, щоби під ніяким позором не опускали годин науки релігії в школах, а коли зайде оправдана перешкода, щоби опущені години відтак відбували. Коли дочерні громади не хотять давати підвод, належить віднести ся до дотичних властий о спонуканнє таких громад до сего обовязкового свідчення. Коли се не удасть ся, треба поїхати своїми кіньми або піти до школи ногами апостолів. Для так великої справи нема за великої жертви!

В ціли уможливлення контролі має душпастир свою прияву в школі кождим разом занотувати в шкільнім дневнику, подаючи зміст переробленого матеріялу. Крім сего має находити ся в парохіяльній канцелярії окремий дневник, в якому вписує ся відбуті в школі години і предмет науки. Наука релігії має вести ся після приписаного пляну, котрий подано подрібно у Вістнику з р. 1898, ч. V. стр. 64 ссл. На початку і при кінци шк. року має відправляти ся шкільна Служба Божа. Три рази в році мають ученики приступати до св. Сповіди і св. Причастія, до чого їх належить окремо приготовити. Перше св. Причастіє має відбути ся торжественно.

О місію для навчання релігії свіцким учителям можна просити лиш виїмково в надзвичайних випадках і з оправданих причин. Де таку місію з конечности має свіцкий учитель, там є обовязаний парох що найменше один раз на місяць бути в школі і пересвідчити ся про стан науки релігії своїх дітий.

Всеч. Отців ординаріятських відпоручників для нагляду науки релігії в школах просить ся, щоби як найсовіснійше переводили візитації шкіл і докладно пересвідчували ся про працю оо. парохів в школах та щоби, коли зайде потреба, візитували школи нерадивих душпастирів частійше в році і предкладати відтак совісні звіти зі стану релігійного образовання і виховання дітий Епп. Ординаріятови з заподаннєм числа дійсно відбутих годин науки рекігії. Еписк. Ординаріят свідомий того, що обовязки Відпоручників ординаріятських для шкіл, є в нинішних часах незвичайно тяжкі, але знає заразом, що цей уряд є необходимий для успішного ведення душпастировання в Епархії.

Забезпечення релігійного навчання для дітий у всіх парохіях цілої Епархії і захороненнє перед застрашаючим спустошеннєм їх душ ізза недостачі релігійного виховання

є постулятом, який мусить бути здійснений за всяку ціну і до його переведення Епп. Ординаріят ужиє всіх способів, що є у його власти.

Еписк. Ординаріят уважати мусить занедбування школи за найбільшу провину священика, яка рішає о його кваліфікації.

ХРОНІКА.

Іменовання.

Ч. 156/Орд. Впр. о. Володимир Венгринович, Турчанський декан, — почетним крилошанином перемиської Капітули. Ч. 4940. о. Чичула Іван — деканом Жукотинським. Ч. 4670. о. Слівінський Михайло, парох в Тиряві волоській — деканом Ліським, на місце увільненого на власне прошенє о. Мисика Василя, а о. Чучкевич Юліян парох в Ліську — мдеканом Ліським.

Ч. 5155 о. Юзьвяк Михайло катихит шкіл виділових в Самборі получив відзнаки крилошанські.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 4113 о. Турчиновський Марко — Млини, Ч. 4501 о. Бак Михайло — Дубецько, Ч. 4854 о. Німилович Теодор — Торчиновичі, Ч. 4848 о. Грушкевич Клим. — Гвоздець, Ч. 5518 о. Юрчакевич Михайло — Ветлии.

Завідательства одержали.

Ч. 2000. о. Ломницький Антін — доїздж. Мацина велика, Ч. 4903 о. Подляшецький Константин — Германовичі, Ч. 4429 о. Осередчук Теодор — Турочки нижні, Ч. 4980 о. Щепанський Николай — Дзвиняч горішн., Ч. 5395 о. Савчак Ярослав — Пелня, Ч. 5717 о. Гарабач Стефан — Мацьковичі.

Сотрудництва одержали.

Ч. 2004 о. Ломницький Антін — сам. Розділє, Ч. 4528 о, Махник Михайло — Криниця дек. Муш., Ч. 4983 о. Пристай Володимир — Тарнавка риманів., Ч. 4984 о. Куціль Ілярій — Перемишль, Ч. 4986 о. Кулинич Василь —

Угнів, Ч. 4990 о. Зятик Іван — Перемишль, Ч. 4824 о. Бень Николай — Опака, Ч. 4454 о. Татомир Юліян — сам. Торгановичі, Ч. 4902 о. Кулинич Григорій — Сокаль, Ч. 4943 о. Ференц Іван — Лежайск, Ч. 4904 о. Величкович Николай — Ярослав, Ч. 5697 о. Величко Михайло — Полнятичі, Ч. 5719 о. Федеркевич Ігнатий — Добра, Ч. 5736 о. Дороцький Йосиф — управл. Вязовниця.

Померли.

о. Пляцко Іван завідатель в Лінині малій 17/8 1923.
о. Іван Отто, парох в Лішні 15/10 1923.
о. Любомир Сандович, парох в Явірнику руськім 19/10 1923.

Души їх поручаємо молитвам Всеч. Отців.

Перемишль, дня 24. жовтня 1923. р.

† ЙОСАФАТ
ЕПИСКОП

о. Стефан Мацюрак
Канцлер.

II. ЧАСТЬ.

Заклик о поміч в удержанню сирітських захистів.

Епп. Ординаріят переняв в р. 1916 воєнні сироти нашої Епархії під свою опіку і удержує їх при помочи жертв цілої Епархії вісім літ. Бували хвилі, в яких ізза недостачі фондів і по вичерпанню харчів здавало ся, що захисти мусять бути замкнені, однак відклики до духовенства, а через нього до загалу вірних, запобігали бодай в части нужді дітий, і в сей спосіб можна було оминути розвязання заведень, що рівналосьби було голодовій смерти наших беззахистних сиріт.

Але тепер прийшли часи дуже тяжкі; на удержаннє дітий треба готівки, якої придбаннє перевисшає наші сили. Захисти мусять бути, коли не зівсім розвязані. то конче значно відтяжені; отже як найбільша частина дітий мусить уступити з захистів.

I. І проте першою метою отсего заклику є просити Всеч. Отців о принятте дітий хлопців Перемиського захисту на удержаннє і вихованнє чи то до себе чи то на відданнє їх совісним родинам по Ваших парохіях. З досвіду знаємо, що доля дітий відданих до послуги на села незавидна нераз: діти вертали до нас збіджені, нехарні, обдерті, під оглядом виховання зовсім занедбані. Тому, коли мимо сего ми приневолені ймити ся сеї крайности і віддати більшу часть сиріт у чужі руки, то просимо Всеч. Отців заняти ся ними як своїми рідними дітьми. Поручати їх лиш людям побожним і чесним, які би не лише хотіли використати їх працю, але які зумілиби дати їм релігійно-моральне вихованнє та які хотілиби їх посилати до школи. Коли після оповіщення Всеч. Отців зголосять ся відповідні родини, котрі схочуть приняти до себе дітий, то просимо нам їх імена подати до відома.

II. Друга ціль, яку маємо на увазі видаючи отсей поклик, є просити о жертви для сиріт, які полишаються в захистах. Треба великої готівки на закупна самих найконечнійших товарів, як опал, одяги, білє. Крім сего мусимо зібрати весь потрібний запас харчів. З нашого боку пороблено старання о виєднаннє дозволу від Воєвідства на колєкту жертв в готівці і натураліях і надіємо ся, що сей дозвіл тими днями буде нам уділений. Тому просимо заняти ся збираннєм жертв наперед в церкві у певні через Всеч. Отців на те призначені неділі, які будуть перед тим подані до відома парохіянам. Крім сего буде може вказане потворити по селах, де се можливе, гуртки хлопців або дівчат, які займуться збиранєм готівки без великого розголосу. В сім послїднім случаю треба би з покликом на сю нашу відозву просити Староство о дозвіл. Зібрану милостиню просимо прислати до канцелярії Еп. Консисторії.

III. З окрема удаємо ся до Всеч. Отців деканів о зарядженнє збірки жертв в родинах священиків і світских інтелїґентів по своїх деканатах. Буде може добре зладити лїсту і передати її оо. парохам і др., яких просимо пожертвувати і зі свого боку якусь милостиню для наших сиріт.

Інших способів заради нужді наших сиріт в теперішнім грізнім часі нема у нас. Просимо дуже помогти нам; надіємо ся, що при помочи цілої Епархії нашим сиротам буде забезпечено теплий кут і ложка страви.

Перемишль в жовтни 1923.

† ЙОСАФАТ Епп.

В справі жертв на будову церкви в Дубецку.

Слідуюче прошеннє Уріяду парохіяльного гр. кат. в Дубецку подає ся до відома з закликом о ласкаві жертви:

»Відозва до Високопреподобних і Всечеснійших Отців Парохів і всіх жителів перемиської Епархії. Комітет будови нової церкви в Дубецку на місце погорілої дня 16. квітня 1923 почуває ся до милого обовязку подякувати Високопреподобним Отцям і П. Т. Вірним, що на його відозву з дня 27. квітня 1923 сего року ласкаво прислали свої жертви в квоті 1256000 Мп. За ті жертви комітет будови церкви придбав значну часть матеріялів будівельних

як вапно, цеглу. Однак не маючи фондів, не може ще приступити до будови. Проте дякуючи всім П. Т. жертводавцям, комітет будови церкви звертає ся з горячою просьбою до Високопреподобних Отців і П. Т. Вірних нашої Епархії о ласкаві дальші жертви, бо нечисленні, незасібні парохіяни Дубецка не є в силі самі вибудовати нову святиню. Скора і видатна поміч є тим більше пожадана, що парохія Дубецко знаходить ся на окраїнах нашої Епархії. Жертви просить ся слати до гр. кат. Уріяду парохіяльного в Дубецку п. Дубецко ад Перемишль. Гр. кат. Уряд парохіяльний, Дубецко 1. вересня 1923. За комітет о. Михайло Бак парох, Андрій Фурка, Михайло Дендура«.

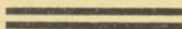

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишли.

— Перемиська гр.-кат. Епископська Консисторія. —

ДРУК.

Всеч. гр.-кат. парохіяльний Уряд

в ______________________________

п. п. ______________________________